

Scénář – Jiří Kudrmann

Vypracovali žáci: Julie Vaňková, Martina Malá, Barbora Suchá, Václav Bajer

Jiří Kudrmann se narodil v srpnu roku 1939 v Mladé Boleslavi, kde prožil období druhé světové války. Pak se přesunul do severních Čech. Jeho kroky ho nakonec dovedly až do Lovosic, kde žije dodnes. K hudbě se dostal již v útlém věku, a to díky svému otci.

Jiří Kudrmann: Už na škole jsem začal hrát, protože jak můj otec umřel, tak po něm zbyly doma nástroje – klarinet a saxofon. Tak jsem si to vzal jako do ruky a zkoušel jsem hrát. Neznal jsem noty, ani jsem nevěděl, která klapka je která nota.

Pan Kudrmann se věnoval hudbě celý život. Během své hudební kariéry účinkoval v mnoha orchestrech. Nejraději vzpomíná na působení v orchestru Karla Vlacha.

Jiří Kudrmann: To bylo prostředí, v kterém jsem se cítil dobře. No a vlastně tím pádem to postupovalo tak, že jsem byl dokonce členem orchestru Karla Vlacha, nakonec mě tam vzali. Jedenáct let jsem byl u Vlacha. No a potom po mně hrál Slováček v rozhlase, že potřebují – že mu tam umřel jeden člověk v saxofonech – tak chtěli jako náhradu.

Velkou část své hudební kariéry prožil ve velmi složité době. Komunistický režim jeho působení příliš neovlivnil a jako jednomu z mála se mu podařilo cestovat díky hudbě po světě. Velmi rád vzpomíná například na Japonsko.

Jiří Kudrmann: Já jsem si tam fotil i obchody se zeleninou a ovocem, jak to vypadalo. Dneska vám to ani nepřijde, dneska jdete do Billy nebo do Kauflandu a je to tam, jenže tohle už bylo tenkrát v tom Japonsku. A tady se stály fronty, když přivezli banány, tak byla poprask.

Přestože hudební kariéru komunistický režim přímo neovlivnil, na některé okamžiky si pamatuje moc dobře.

Jiří Kudrmann: Jela kolona, tam byly nějaký auta, nějaký děla, nějaký tyhle samochodky a tak jsme zastavili tuhle kolonu ruskou a vysvětlovali jsme jim, že jsou tady zbytečně, že se tady nic neděje. Oni byli ozbrojení teda hodně, tak jsme se docela cítili tak divně jako, jo... kdyby jako to otočil, tak jsem tady nemusel bejt.

Díky své práci měl možnost poznat také spoustu zajímavých lidí. Karla Gotta, Evu Pilarovou a spoustu dalších. Pana Kudrmanna celým životem provází také víra v Boha. A jak říká: „Kdyby se podle toho všichni chovali, svět by vypadal úplně jinak.“

Pan Kudrmann je osobností, ze které bychom si každý měli aspoň kousek příkladu vzít

Jiří Kudrmann (závěrečné slovo): No, pokud v sobě objevíte talent, třeba já konkrétně můžu mluvit o muzice, tak se tomu věnujte. I když někdy máte pocit, že to nejde, tak to zkuste překonat.